

Domstolene vil vide at benytte denne deres Bemyndigelse med Skønsomhed.

Den gejstlige og militære Retspleje har man anset for at ligge udenfor denne Lovs Omraade, det samme gælder iøvrigt Behandling af Sager ved Landvæsenskommission og Overlandvæsenskommission.

§ 2.

I Følge de samtidigt med det nærværende udarbejdede Udkast til Indførelse af dansk Personret, Familieret og Arveret samt af dansk Formueret i de sønderjydske Landsdele vil i et ret vidt Omfang tyske Retsregler blive opretholdt dels til Udgangen af December 1921 dels for længere Tid. Forsaa vidt disse Retsregler under Fællesbetegnelsen freiwillige Gerichtsbarkeit forudsætter Medvirkning af judicielle Myndigheder, har man anset det for rettest, at de nærmere Bestemmelser herom finder deres Plads i de Love, der ordner de paa gældende materielle Retsforhold. Saaledes vil Reglerne om Grundbøgernes Bibeholdelse finde deres Plads i Formueretslovforslaget; kun har man ment at burde optage en Bestemmelse om Retsmidler mod de af de særlig ansatte Grundbogsførere truffene Beslutninger samt om disse Tjenestemænds Ansvar for deres Embedshandlinger, der svarer til Retsplejelovens § 54 og §§ 47 og 48 jfr. § 1020. Endvidere har man nedenfor i § 22, 2det Stykke optaget en Bestemmelse om foreløbige Retsmidler mod Grundbøgernes Indhold.

Som Forhold, hvor den hittidige Ret kræver retslig eller notariel Udfærdigelse („Beurkundung“) eller Bekræftelse („Beglaubigung“) kan henvises til B. G. B. §§ 81, 126, 128, 152, 313 m. fl. („Beurkundung“) og §§ 77, 126, 129, 1035 m. fl. („Beglaubigung“).

Til § 3.

Da det maa anses for nødvendigt snarest muligt efter Genforeningen at have de til Dannelsen af Nævningeretten fornødne Lister tilrede, og det vil være praktisk uigennemførligt at tilvejebringe saadanne i Overensstemmelse med Retsplejelovens Regler, ser man ingen anden Udvej end at benytte de forhaandenværende paa Grundlag af den tyske Straffeprocesslov udfærdigede, og til Retsplejelovens Aarslister svarende Vorschlagslisten og Jahreslisten, saaledes at de i Henhold til Retsplejelovens § 78 nedsatte Udvalg af disse Lister udtager Nævninger til det enkelte Ting i Overensstemmelse med Retsplejelovens Kap. 9.

Man har ikke overset, at saavel Sproget som andre nationale Modsetninger ogsaa paa dette Omraade vil kunne berede visse Vanskeligheder, men man har ment at kunne slåa sig til Ro med, at disse Vanskeligheder inden ikke altfor lang Tid vil udjævne sig, og at i hvert Fald Retsplejelovens §§ 859 og 860 vil kunne anvendes som en Art Sikkerhedsventil.

Til § 4.

Medens man maa anse det for udelukket at hjemle tysk Retssprog som ligeberettiget med dansk, maa man formene, at der paa Sprogomraadet iøvrigt bør vises den størst mulige Imødekommenhed mod den Del af Befolkningen, der kun taler tysk og har Vanskelighed ved at forstaa dansk, og man har søgt at give dette Udtryk i den foreslaaede Bestemmelse, idet man mener at turde forvente, at den tysktalende Del af Befolkningen inden ikke altfor lang Tid baade kan og vil tilegne sig det danske Sprog, medens paa den anden Side de danske Dommere og andre Myndigheder bliver saa fortrolige med det tyske Sprog, at Nødvendigheden af at benytte Tolk og Oversættelse i mærkelig Grad vil formindskes.

Til §§ 6 og 7.

I disse §§ omhandles Overførelsen af de ved Lovens Ikrafttræden for de tyske Amtsretter henstaaende almindelige borgerlige Retssager til de danske Underdomstole; de særegne Procesarter behandles i §§ 12—16. Man har for det første fulgt det Princip, at en Sag, der er anlagt ved Underret, forbliver ved Underret, selv om den efter Retsplejeloven kunde være anlagt ved Landsret som 1ste Instans; iøvrigt maa den tyske Amtsrets almindelige Kompetence vel nærmest betegnes som mindre omfattende end den danske Underrets. Endvidere har man formet Reglen saaledes, at en Sag saavidt mulig stedlig forbliver, hvor den er anlagt, hvilket uden Vanskelighed lader sig gennemføre, da de danske Underdomstole gennemgaaende vil faa Sæde sammesteds som de tyske Amtsretter, og de tyske Værnetingsregler svarer til de danske. Initiativet til Overførelsen tages vel af Retten derved, at den paa Grundlag af de den overgivne Retslister indkalder Parterne til Møde, men det er disse, og altsaa navnlig Sagsøgeren, overladt, om de vil have Sagen overført og fortsat; deres Passivitet medfører med andre Ord, at Sagen bortfalder. Naar Sagen er over-